

Fővárosi Ítéltábla

17.Pf.20.877/2021/4.

A Fővárosi Ítéltábla felperes (felperes címe) felperesnek – dr. Makó Klaudia ügyvéd (alperesi képviselő címe) által képviselt alperes (alperes címe) alperes ellen személyiségi jog megsértése miatt indított perében a Fővárosi Törvényszék 2021. október 5. napján meghozott 19.P.20.366/2021/9. számú ítélete ellen az alperes 10. sorszámon előterjesztett fellebbezése folytán meghozta a következő

ítéletet:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, fellebbezett rendelkezését helyben hagyja.

Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg az állam javára az állami adó- és vámhatóság felhívásában megjelölt módon és számlára 48.000 (negyvennyolcezer) forint fellebbezési illetéket.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

Indokolás

[1] A felperes a keresetében kérte, hogy a bíróság állapítsa meg, hogy az alperes jogellenesen tette közzé a képmását, a weboldal bloghoz (a továbbiakban: blog) tartozó, mintegy 3400 követővel rendelkező Facebook oldalán (a továbbiakban: Facebook oldal) a „blogbejegyzés” című bejegyzése ajánlójában. Kérte, hogy a bíróság tiltsa el az alperest a további jogsértéstől, valamint kötelezze arra, hogy adjon megfelelő elégtételt, és ennek biztosítson saját költségén nyilvánosságot akként, hogy a bloghoz tartozó Facebook oldalon kiemelt bejegyzésként, 30 napon keresztül, első helyen tegye nyilvánosan közzé az alábbi nyilatkozatot: „Annak ellenére, hogy a Fővárosi Törvényszék jogerős ítéletében eltiltott a jogsértéstől, a 2019. november 20-án közzétett, „A blogbejegyzés” című bejegyzésem facebook ajánlójában jogsértő módon, rosszhiszeműen továbbra is felhasználtam felperes képmását. A jogsértést azért követtem el, mert a törvények, bíróság fölött állónak képzeltem magam, amely elképzelésemet a weboldal blogomon úgy fogalmaztam meg, hogy

„felperesnek a polgári peres áldozatiaskodását leszarom”. Belátom, hogy a képmás jogerős ítéletben foglalt tiltás ellenére történő, további felhasználása nem csak jogi, de etikai szempontból is elfogadhatatlan, hivatásszerűen blogot író szerzőhöz súlyosan méltatlan és nem utolsósorban meggondolatlan cselekedet volt. Az elkövetett otromba jogsértés miatt mélyszégyen sajnálkozásomat fejezem ki és az érintett nagylelkű elnézését kérem.”

[2] A keresetének – a fellebbezés szempontjából releváns – elégtételadással kapcsolatos részében a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (továbbiakban Ptk.) 2:51. § (1) bekezdésének c) pontjára hivatkozott. Az alperes védekezésére utalással válasziratában előadta, hogy az alperes a perben nem bizonyította, hogy a blog és a Facebook oldal szerkesztését bárkinek átadta volna, az ennek igazolására csatolt szerződés csak másolatban áll rendelkezése, és azon az aláírás ki van takarva. Tehát az sem biztos, hogy azt az alperesen kívüli bárki aláírta. Egyébként pedig az alperes kommunikációja azt sugallja, hogy valójában továbbra is ő a szerkesztő.

[3] Az alperes ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte.

[4] Ellenkérelmében az elégtétel adására kötelezése iránti kereseti kérelemmel kapcsolatban arra hivatkozott, hogy a felperes kérelme egyértelműen túlzó, a Ptk. ide vonatkozó rendelkezései alapján, az eset összes körülményeit mérlegelve sem megalapozott. A beadványhoz másolatban csatolt egy „Átadási nyilatkozat” megjelölésű okiratot, mely szerint a bolg üzemeltetését áradta egy új üzemeltetőnek. Személyes meghallgatása során előadta továbbá, hogy nem ő a Facebook oldal fenntartója, hanem egy olasz állampolgár, aki a közösségi médián való megjelenéseit intézi, és ez már 2019-ben is így volt.

[5] Az elsőfokú bíróság ítéletével megállapította, hogy az alperes azzal, hogy 2019. november 20-án a „blogbejegyzés” című blogbejegyzése ajánlójaként közzétette a „weboldal” Facebook oldalon a felperes képmását, megsértette a felperes képmáshoz való személyiségi jogát, és eltiltotta az alperest a további jogsértéstől. Kötelezte az alperest, hogy az ítélet jogsértést megállapító rendelkezését bocsánatkérése egyidejű kifejezésével 15 napon belül tegye közzé a „weboldal” Facebook oldalon és tartsa ott minimum 30 napig. Kötelezte továbbá az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 15 napon belül 43.850 forint perköltséget és az államnak a Nemzeti Adó- és Vámhivatal külön felhívására 36.000 forint illetéket.

[6] Az ítélet indokolásában kiemelte, hogy a felperes által megfogalmazott elégtételadás szövege meghaladja a kialakult bírósági gyakorlatot. Rámutatott, hogy az olyan elégtételadás, ami esetleg további negatív változás veszélyét hordozza magában (súlyosbítja a helyzetet), jogilag nem megfelelő, és ezért nem alkalmazható. Az elégtételadás akkor tölti be a jóvátételi funkciót, ha ugyanazt a nyilvánosságot éri el, amely előtt a jogsértés megtörtént. Ezért rendelte el, hogy az alperes a jogsértést megállapító rendelkezést a weboldal Facebook oldalon tegye közzé, és azt tartsa ott minimum 30 napig.

[7] Az ítélet elleni fellebbezésében az alperes annak megváltoztatását, és – tartalma szerint – az elégtételadásra irányuló kereset elutasítását kérte.

[8] Kifejtette, hogy a per során megállapítást nyert, hogy a fotó a felperes engedélyével került közzétételre, utóbb azonban a felperes ezt az engedélyt visszavonta. A fotó adminisztratív hiba folytán maradt fenn a Facebook oldalon. Ennek az az oka, hogy a tartalom blogról való eltávolításnak nem automatikus következménye a Facebook oldalról való törlés. A kereset kézhezvételét követően azonban már eltávolította a fotót. Előadta, azzal, hogy a bíróság megállapította a jogsértést, és eltiltotta őt a további jogsértéstől, az eset összes körülményéhez és a jogsértés súlyához képest megfelelő következményt alkalmazott. Szükségtelen és eltúlzott ezért az elégtételadásra kötelezése. Hivatkozott arra is, hogy a weboldal üzemeltetését átadta, így ennek okán sem tudna a bíróság által előírt elégtételadási kötelezettségének eleget tenni.

[9] A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérte. Az elégtételadásra kötelezést illetően kifejtette, hogy az felróhatóságtól független szankció, alkalmazása során ezért nincs jelentősége annak, hogy az alperes milyen okból tette közzé jogellenesen a képmását. A jogsértés pedig kirívóan súlyos, mert az alperes tudatosan, szándékosan megy szembe a jogszabályokkal, együttműködésre nem hajlandó. Az elégtételadásnak pontosan az a célja, hogy tájékoztassa a nyilvánosságot arról, hogy a képmása jogellenesen, akarata ellenére szerepelt a Facebook oldalon. Számára nem csak az a fontos, hogy a Facebook oldalon semmilyen módon ne jelenjen meg, hanem az is, hogy a korábbi megjelenéseket senki se értelmezhesse úgy, hogy azzal egyetért, azt támogatja. Az üzemeltetéssel kapcsolatosan az elsőfokú eljárásban előadottakat fenntartotta.

[10] A fellebbezés alaptalan.

[11] Az alperes az őt marasztaló ítélet ellen kizárólag az őt elégtétel adására kötelező rendelkezés mellőzése érdekében fellebbezett, ezért az elsőfokú ítéletnek a jogsértés tényét megállapító és az alperest a további jogsértéstől eltiltó rendelkezései a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 358. § (5) bekezdése alapján jogerőre emelkedtek. Erre tekintettel az elsőfokú döntés e részeit a másodfokú felülbírálat nem érinthette. A felülbírált körben az ítéltábla megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a bizonyítást a szükséges terjedelemben lefolytatta, a rendelkezésre álló bizonyítékokat okszerűen értékelte és a tényállást helyesen állapította meg. A másodfokú bíróság az abból levont jogi következtetéssel és a meghozott döntéssel, valamint annak indokaival is teljes egészében egyetértett, azokat megismételni nem kívánja. A fellebbezésben és a fellebbezési ellenkérelemben foglaltakra tekintettel mindössze az alábbiakat emeli ki.

[12] Mivel az alperes a jogsértés tényét megállapító ítéleti rendelkezés ellen nem nyújtott be fellebbezést, ezért alaptalanul hivatkozott arra, hogy eredetileg volt engedélye a felperestől a fotó közzétételére. Az is irreleváns, hogy csak technikai okok miatt maradt el a fotó eltávolítása a Facebook oldalról. A közzététel jogellenességének elsőfokú bíróság által

megállapított ténye ugyanis fellebbezés hiányában a további objektív jogkövetkezmények alkalmazása szempontjából már ítélt dolognak minősül a Pp. 360. § (1) bekezdése szerint, ezért a kizárólag az elégtételadás kérdése tekintetében folyamatban lévő fellebbezési eljárásban semmilyen módon nem vitatható. Abból kellett tehát kiindulni, hogy a jogsértés megtörtént, ezért a Ptk. 2:51. § (1) bekezdés szerinti objektív jogkövetkezmények bármelyike alkalmazható az eset körülményeitől függően.

[13] Egyetértett a másodfokú bíróság a felperes érvelésével abban a tekintetben, hogy az adott helyzetben szükség van az alperes elégtételadásra kötelezésére a Ptk. 2:51. § (1) bekezdés c) pontja alapján. Ugyanis a fotó Facebook oldalról való eltűnésének pusztán tényéből az olvasók számára nem derül ki, hogy a korábbi közzététel jogsértő volt, és éppen emiatt nem látható már a fotó. A törléssel a jogsértő állapot ugyan megszűnt, de a korábban okozott jogsérelem nem került kompenzálásra. Ehhez szükség van arra is, hogy jogsértő elismerje a jogsértést, megkövesse ezért a sértettet, és ez az elkövetett jogsértéshez hasonló nyilvánosságot kapjon.

[14] Az elégtételadás módját pedig az alperes érvelésével ellentétben arányosan, az ilyenkor szokásos minimális terjedelemben határozta meg az elsőfokú bíróság. Lényegében az alperesnek csak egy bocsánatkérésre, egy az általános emberi normák szerint ilyen esetben elvárható szimbolikus gesztusra kötelezése történt meg. Ebből a Facebook oldal látogatói számára világossá válik az alperes korábbi magatartásának jogellenessége és az is, hogy ezért megköveti a felperest, anélkül azonban, hogy ezáltal méltatlan helyzetbe kerülne.

[15] Megjegyzi az ítéltábla, hogy az elsőfokú eljárásban az alperes még nem is az elégtételadási kötelezettségének a tényét, hanem pusztán annak a felperes keresetében meghatározott módját kifogásolta. Azt tehát, hogy valamilyen módon elégtétel adására köteles, az elsőfokú eljárásban nem vitatta. Arra pedig teljesen alaptalanul hivatkozott a fellebbezésében, hogy a weboldal üzemeltetését átadta. A jelen per tárgya ugyanis nem a blogon történt jogellenes közzététel volt, hanem a kép Facebook oldalon való megjelenítése. Ez utóbbi szempontjából pedig irreleváns, hogy a blognak ki a szerkesztője.

[16] Minderre tekintettel az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 383. § (2) bekezdés első fordulata alapján helybenhagyta.

[17] A felperes másodfokú perköltséget nem igényelt, ezért a Pp. 82. § (3) bekezdésére figyelemmel, a Pp. 83. § (1) bekezdésében foglaltak ellenére az eredménytelenül fellebbező alperest nem kellett másodfokú perköltség fizetésre kötelezni.

[18] Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 62. § (1) bekezdés f) pontja alapján tárgyi illetékfeljegyzési jogos perben az alperes által le nem rótt

fellebbezési illetéket azonban az alperes köteles megfizetni külön felhívásra az államnak a Pp. 102. § (1) és 83. § (1) bekezdése alapján.

Budapest, 2022. március 3.

s. k.
bíró

dr. Gyuris Judit s. k.
dr. Kollár Zoltán s. k.
a tanács elnöke

dr. Örkényi László
előadó bíró